

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Kž. br.28/09

Osnovni sud u PLAVU
19-00-2009
PRIMLJENO

U IME NARODA

22702-22717

Viši sud u Bijelom Polju u vijeću sastavljenom od sudija Radoslava Konatara kao predsjednika vijeća, Vukomira Boškovića i Atifa Adrovića kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Radovanović Rade kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Dervišević Zaima iz Gusinja, zbog produženog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG, u vezi čl.49. Krivičnog Zakonika CG, Muminović Dževdeta iz Plava, zbog krivičnog djela falsifikovanje službene isprave iz čl.227.st.1. Krivičnog Zakona RCG, Radončić Šaba iz Gusinja, zbog krivičnih djela falsifikovanje službene isprave iz čl.227. Krivičnog Zakona RCG, i pronevjere iz čl.217.st.1. Krivičnog Zakona RCG, Knežević Dragana iz Velike, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG i Toskić Mensura iz Podgorice zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG, odlučujući o žalbama Osnovnog državnog tužilaštva iz Plava, branioca optuženog Dervišević Zaima, adv. Vukašina Djuričanina iz Plava, branioca optuženog Toskić Mensura, adv. Feratović Rifata iz Bara, optuženog Radončić Šaba i optuženog Muminović Dževdeta, izjavljenim na presudu Osnovnog suda u Plavu K.br. 107/07 od 07.06.2008. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.05.2009 godine, donio je

P R E S U D U

1.Odbijaju se žalbe Osnovnog državnog tužilaštva iz Plava u odnosu na optuženog Dervišević Zaima, branioca optuženog Dervišević Zaima, izuzev odluke o imovinsko pravnom zahtjevu, branioca optuženog Toskić Mensura i optuženog Muminović Dževdeta izjavljene na presudu Osnovnog suda u Plavu K.br.107/07 od 07.06.2008. godine, kao **n e o s n o v a n e**.

2. Uvažavaju se žalbe Osnovnog državnog tužilaštva u Plavu, u dijelu odluke o kazni, branioca optuženog Dervišević Zaima i optuženog Radončić Šaba u dijelu odluke o imovinsko pravnom zahtjevu, a i po službenoj dužnosti, **preinačava** se presuda Osnovnog suda u Plavu K.br. 107/07 od 07.06.2008. godine, tako što sud optužene Muminović Dževdeta za krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl.227.st.1. Krivičnog Zakona RCG, Knežević Dragana za krivično djelo

zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG, Toskić Mensura za krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG i Radončić Šaba za krivična djela, falsifikovanje službene isprave iz čl.227.st.1. Krivičnog Zakona RCG i pronevjera iz čl.217.st.1. Krivičnog Zakona RCG, za koja su oglašeni krivim, stim što se optuženom Radončić Šabu uzimaju kao utvrdjene kazne zatvora pojedinačno za krivična djela kako je naznačeno u tač.3.pod a) i b) izreke presude, pa ih sud primjenom čl.32,36,42, i 48. Krivičnog Zakonika CG, **o s u d j u j e** na kazne zatvora u trajanju i to: Knežević Dragana od 6 (šest) mjeseci, Toskić Mensura od 1 (jedne) godine i Muminović Dževdeta od 3 (tri) mjeseca, i Radončić Šaba na jedinstvenu od 8 (osam) mjeseci, dok se u dijelu odluke o imovinsko pravnom zahtjevu za naknadu štete optuženi obavezuju da solidarno plate Zemljoradničkoj Zadruzi »Aljo Hot » Gusinje iz Gusinja i to: Dervišević Zaim i Toskić Mensur iznos od 120.154, 31 €, Dervišević Zaim, Radončić Šabo i Muminović Dževdet iznos od 5.102,56 €, Dervišević Zaim, Knežević Dragan i Radončić Šabo iznos od 3.820 € i pojedinačno Radončić Šabo iznos od 1.159,12 € a Dervišević Zaim iznos od 5.534,47 €, a sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Plavu K.br.107/07 od 07.06.2008 godine, optuženi Dervišević Zaim, Muminović Dževdet, Radončić Šabo, Knežević Dragan i Toskić Mensur su oglašeni krivim za krivična djela i to: Dervišević Zaim produženo krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG u vezi čl.49. Krivičnog Zakonika CG, Muminović Dževdet falsifikovanje službene isprave iz čl.227.st.1. Krivičnog Zakona RCG, Radončić Šabo falsifikovanje službene isprave iz čl.227.st.1. Krivičnog Zakona RCG i pronevjera iz čl.217.st.1. Krivičnog Zakona RCG, Knežević Dragan zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.1. Krivičnog Zakonika CG i Toskić Mensur zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG, činjenično opisana u izreci te presude, pa nakon što su optuženom Radončić Šabu pojedinačno utvrdjene kazne zatvora za dva djela, su osudjeni: Dervišević Zaim na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, dok je Muminović Dževdetu, Radončić Šabu, Knežević Draganu i Toskić Mensuru, i z r e č e n a **uslovna** osuda, kojom su im utvrdjene kazne zatvora u trajanju i to: Radončić Šabu jedinstvena od 8 (osam) mjeseci, Muminović Dževdetu od 3 (tri) mjeseca, Knežević Draganu od 1 (jedne) godine, i Toskić Mensuru od 1 (jedne)

godine i određeno da se kazne neće izvršiti ako osudjeni u roku od dvije godine ne učine neko novo krivično djelo.

Optuženi su obavezani da solidarno plate troškove krivičnog postupka u iznosu od 70 € a Dervišević Zaim još 800 € i paušal od po 250 eura.

Optuženi su obavezani da solidarno na ime naknade štete plate ZZ »Aljo Hot« Gusinje iz Gusinja iznos od 135.770,46 €.

Protiv te presude su u zakonskom roku izjavili žalbe Osnovno državno tužilaštvo iz Plava, branilac optuženog Dervišević Zaima, adv. Vukašin Djurićanin iz Plava, branilac optuženog Toskić Mensura, adv. Rifat Feratović iz Bara i optuženi Radončić Šabo i Muminović Dževdet.

Osnovno državno tužilaštvo pobijanu presudu napada zbog odluke o kazni u odnosu na optuženog Dervišević Zaima i odluke o izrečenoj uslovnoj osudi kao mjeri upozorenja u odnosu na optužene Muminović Dževdeta, Radončić Šaba, Knežević Dragana i Toskić Mensura. U žalbi navodi da su optuženima izrečene blage kazne za izvršena krivična djela. Da su optuženi Dervišević Zaim, Knežević Dragan i Toskić Mensur ranije osudjivani, a da Radončić Šabu i Muminović Dževdetu nije uzeta u obzir težina izvršenih krivičnih djela. Predlaže da se prvostepena presuda preinači i optuženima Dervišević Zaimu izrekne strožija kazna zatvora, i da se Radončić Šabo, Knežević Dragan, Toskić Mensur i Muminović Dževdet osude na kazne zatvora.

Branilac optuženog Dervišević Zaima pobijanu presudu napada zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i imovinsko pravnom zahtjevu. U žalbi navodi da je optuženom Dervišević Zaimu sudjeno u odsustvu i da je bilo nužno izdati naredbu na osnovu koje i raspisati potjernicu i time obezbijediti njegovo prisustvo na glavnom pretresu. Da njemu kao braniocu nije dostavljeno rješenje o sudjenju u odsustvu. Da u vrijeme izvršenja radnji opisanih pod d), e) i f) izreke prvostepene presude Dervišević Zaim nije obavljao dužnost direktora oštećene Zadruga pa je na taj način povrijeđen zakon na njegovu štetu kada je oglašen krivim za produženo krivično djelo u pitanju. Da kazna nije pravilno odmjerena. Da je odluka o imovinsko pravnom zahtjevu nepravilna. Da je Dervišević Zaim za radnju opisanom pod tač.a) izreke pobijane presude, obavezan presudom Osnovnog suda u Plavu K.br.196/03 od 04.11.2003. godine da oštećenoj Zadrugi nadoknadi štetu te da se ne može za istu radnju dva puta obavezivati. Predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Branilac optuženog Toskić Mensura pobijanu presudu napada iz svih zakonskih razloga propisanih u čl.375. ZKP-a. U žalbi navodi da Toskić Mensur uopšte nije zaključio ugovor o kupovini spornih mašina već Toskić Mehmed kao ovlašćeni radnik preduzeća »Euro- arredi« SRL Podgorica. Uz sve to i da je Toskić Mensur zaključio sporni ugovor, otkuda njemu saznanje da Dervišević Zaim nije u to vrijeme bio direktor Zemljoradničke Zadruga »Aljo Hot« kada je robu kupovao u prisustvu dva rukovodioca zadruga, kod sebe je posjedovao pečat Zadruga a po robu je došlo vozilo navodno oštećene Zadruga. Da je prvi sud izvršio uvid u registar Privrednog suda u Bijelom Polju bi sigurno utvrdio da je Dervišević Zaim bio direktor zadruga sve do 11.02.2002. godine. Predlaže da se prvostepena presuda preinači i Toskić Mensur za krivično djelo u pitanju oslobodi od optužbe.

Optuženi Radonjić Šabo pobijanu presudu napada zbog odluke o imovinsko pravnom zahtjevu. U žalbi navodi da prvi sud nije pozvao vještaka ekonomske struke na glavni pretres koji je dostavio svoj nalaz i mišljenje i da se presuda može zasnovati samo na dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu. Da je izreka prvostepene presude u pogledu imovinsko pravnog zahtjeva nezakonita, jer je šteta prouzrokovana radnjama od strane više optuženih pa je nejasno da oni to plate solidarno. Da je prvostepeni sud bio dužan da pojedinačno obaveže optužene u pogledu imovinsko pravnog zahtjeva. Za štetu koja je učinjena radnjom pod tač.«a»izreke pobijane presude, obavezan je Dervišević Zaim presudom Osnovnog suda u Plavu K.br.196/03 od 04.11.2003. godine da je nadoknadi, pa se ne može po istom osnovu dva puta obavezivati . Da za pričinjenu štetu opisanu pod tač«b» izreke ožalbene presude Dervišević Zaim nije kriv. Predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvom sudu na ponovno odlučivanje.

Optuženi Muminović Dževdet pobijanu presudu napada zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi navodi da je po nalogu direktora Zaima Derviševića ispunio otkupne listove br.3 i 4. i to po njegovom diktatu. Da prvi sud u razlozima presude na više mjesta navodi da je po nalogu direktora Zaima Derviševića ispunio otkupne listove br.3 i 4. Iz tako datih razloga proizilazi da u njegovoj radnji nema elemenata krivičnog djela falsifikovanje isprave. Da radnja po nalogu drugog lica isključuje umišljaj. Predlaže da se pobijana presuda preinači i on oslobodi od optužbe ili se obustavi krivični postupak ili ukine i predmet vrati prvom sudu na ponovno sudjenje.

Kroz konkretizovane pisane razloge odgovora na žalbu Osnovnog državnog tužilaštva u Plavu, branilac optuženog Dervišević Zaima, adv. Vukašin Djurićanin je stavio predlog da se ona odbije a usvoji žalba.

Zamjenik iz Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju je pisanim aktom na osnovu čl.382.st.1. ZKP-a stavio predlog da se uvaži žalba Osnovnog državnog tužioca iz Plava, preinači prvostepena presuda i optuženom Dervišević Zaimu izrekne strožija kazna zatvora a ostali optuženi da se osude na kazne zatvora srazmjerne težini izvršenih krivičnih djela. Da se žalbe branioca optuženog Dervišević Zaima, branioca optuženog Toskić Mensura, optuženih Muminović Dževdeta i Radončić Šaba odbiju kao nesnovane.

U odsutnosti uredno obaviještenih Višeg državnog tužioca iz Bijelog Polja i branioca optuženog Toskić Mensura, adv. Rifata Feratovića iz Bara je održana javna sjednica vijeća.

Po razmatranju pobijane presude, razloga žalbi, odgovora na žalbu i svih spisa ovog predmeta, pazeći po službenoj dužnosti na postojanje povreda zakona iz čl.388.ZKP-a, Viši sud je našao:

Da treba odbiti žalbe Osnovnog državnog tužilaštva iz Plava, u odnosu na optuženog Dervišević Zaima, branioca optuženog Dervišević Zaima, izuzev odluke o imovinsko pravnom zahtjevu, branioca optuženog Toskić Mensura i optuženog Muminović Dževdeta kao nesnovane. Da treba uvažiti žalbe Osnovnog državnog tužilaštva u Plavu u dijelu odluke o kazni u odnosu na izrečenu uslovnu osudu, branioca optuženog Dervišević Zaima, optuženog Radončić Šaba, a i po službenoj dužnosti, preinačiti pobijanu presudu a na način kako je to predstavljeno u tač.1. i 2. izreke ove presude.

U zakonito sprovednom postupku pri čemu nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se u žalbama branioca optuženog Dervišević Zaima, branioca optuženog Toskić Mensura, optuženog Muminović Dževdeta ukazuje, niti pak one na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice i na takvo utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio krivični zakon.

Izreka prvostepene presude je u potpunosti tazumljiva i nije protivrječna datim razlozima, izuzev odluke o imovinsko pravnom zahtjevu, a razlozi iste u svemu odgovaraju činjeničnom zaključivanju do koga je sud došao ocjenom dokaza i odbrana optuženih. Ti razlozi o svim odlučnim činjenicama su dovoljni i u svemu saglasni sa dokazima izvedenim na glavnom pretresu, pa su stoga neosnovani žalbeni navodi da je u postupku donošenja prvostepene presude i u samoj presudi učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.376.st.1. tač.11. ZKP-a.

Prvostepeni sud je nakon pravilne ocjene odbrana optuženih i izvedenih dokaza na pretresu pravilno utvrdio u pobijanoj presudi valjano obrazložio da su

Dervišević Zaim, Muminović Dževdet, Radončić Šabo, Knežević Dragan i Toskić Mensur izvršili krivična djela u pitanju kako je to i predstavljeno kroz činjeničnu osnovicu ožalabene presude.

Ovakvo činjenično ustanovljene prvostepeni sud temelji na osnovu iskaza svjedoka Redžematović Fera, Djombalić Saliha, Paunović Zorana, Redžepović Dževata, Radončić Hasima, Hilma, Bektašević Šerfkije, Radončić Vejsa, Radončić Abedina, Rajković Hadenka, ugovora o zakupu poslovnog prostora pojedinačno zaključenih između zemljoradničke zadruge s jedne strane i Radončić Vejsa, Kukić Mustafe, Djombalić Saliha s druge strane, otkupnog lista Zemljoradničke zadruge br.4. na ime Djombalić Saliha, Redžematović Fera, naloga blagajne br.19. na ime Redžematović Fera, Djombalić Saliha, dnevnika blagajne, izvoda Narodne banke CG Filijale Berane, fakture br.01/01 od 11.01.2002. godine, fakture br.04/01 od 12.03.2001. godine, naloga blagajne br.25. od 12.12.2000. godine, br.5 od 05.01.2000. godine, ugovora o zadružnoj proizvodnji br.17/76 od 12.12.2000. godine računa br.1/1 od 11.01.2001., naloga za knjiženje br.6 od 11.01.2001., godine, ugovora o kompezaciji br.1/01 od 11.01.2001, izvoda Narodne banke CG – Filijala Berane br.80 od 04.11.2000. godine sa nalogom za knjiženje br.92 i 95 od 01.12.2002. godine, naloga blagajne zadruge br.34 od 13.12.2000. godine na ime Bektašević Šerfkije računa br.1/01 od 15.05.2001. na ime »Vukotić-invest« Podgorica, računa br.6. od 11.09.2001. godine na ime Muminović Dževdeta i bez broja od 20.05.2001. godine, na ime Radončić Vejsa, računa bez brojeva od 20.05.2001. godine na ime Redžepović Dževdeta, od 20.05.2001. godine na ime Paunović Zorana, naloga blagajne zadruge br.1/9 na ime Radončić Šaba, br.10/1 od 10.06.2001. godine na ime Radončić Šaba, br.2/1 od 19.07.2001. godine, na ime Radončić Šaba i br.43 i 46 pisanog akta Zadružnog CG od 10.07.2001. godine, finansijske policije –direkcije javnih prihoda br.03/2 –6-27 od 16.10.2001. godine, fakture preduzeća »Euro-aredi« iz Podgorice br.07-8/01 od 14.09.2001. godine i br.01/9 od 14.09.2001. godine, prodajne kalkulacije preduzeća »Vino-produkt« Kraljevo br.07-1 od 12.07.2001. godine, fakture »Vino-produkt« Kraljevo br.28/8/01 od 12.09.2001. godine, otpremnice istog preduzeća br.25/07/01 od 25.07.2001. godine, ugovora o zakupu br.01/69 od 6.12.1999. godine, kalkulacije »Euro –aredi« iz Podgorice br.1/1 od 13.03.2000. godine sa carinskim deklaracijama i specifikacijama uvezene robe i izvoda iz finansijske kartice istog preduzeća od 08.06.2003. godine, pisanog nalaza i mišljenja vještaka dipl. ekon. Riza Derviševića, te dopune pisanog nalaza i mišljenja ovog vještaka. Kojim dokazima je prvostepeni sud opravdano poklonio vjeru jer su isti jasni i međusobno saglasni tako da ni sa čime nijesu mogli biti dovedeni u sumnju.

Neosnovano se u žalbi branioca optuženog Dervišević Zaima navodi da je pobijana presuda donijeta uz učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka

iz čl.376.st.2. ZKP-a kada je donijeto rješenje o sudjenju u odsustvu. Rješenjem ovog suda Kv.br.353/07 od 05.11.2007. godine, je usvojen predlog ODT-a iz Plava i određeno da se optuženom Zaimu Derviševiću iz Plava, sada nedostupnim državnim organima sudi u odsustvu po optužnici istog tužioca Kt.br.2/02 od 20.08.2007.godine, zbog produženog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG u vezi čl.49. Krivičnog Zakonika CG. To što nije braniocu optuženog Dervišević Zaima koji je od strane suda postavljen po službenoj dužnosti uručen primjerak rješenja o sudjenju u odsustvu radi izjavlivanja žalbe, nije bilo niti je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

Nije sporno da je u vremenskom periodu od 11. avgusta 2000. godine do 30.09. 2001. godine, optuženi Dervišević Zaim bio odgovorno lice – direktor ZZ »Aljo Hot« iz Gusinja. Da je Muminović Dževdet bio šef proizvodnje, Radončić Šabo na radnom mjestu blagajnika, Knežević Dragan odgovorno lice – direktor i vlasnik preduzeća »Ječmište-promet« iz Plava i Toskić Mensur odgovorno lice-direktor u D.O.O. »Euro-aređi« iz Podgorice. Optuženi nijesu osporavali već su priznali činjenice i to: **Muminović Dževdet**, da je kao šef poljoprivrede, po nalogu Dervišević Zaima ispunio otkupne blokove br.3 i 4. na način što je u njima upisao imena i prezimena lica Redžematović Fero i Djombalić Salih kod kojih je navodno kupljen sir i kajmak, cijenu otkupnih proizvoda, bez njihovog prisustva. Da je po zahtjevu Dervišević Zaima u AD »Bor« u Plavu podigao 1m3 gredica koje je i prevezao u Gusinje gdje je radove izvodilo preduzeće »Vukotić-invest« i da su otpremnice glasile na njegovo ime. **Radončić Šabo**, da je dana 20. novembra 2000. godine, po usmenom zahtjevu Dervišević Zaima u blagajničke naloge upisao da su mlečni proizvodi-sir i kajmak odkupljeni od Redžematović Fera i Djombalić Saliha koje je i potpisao. Da je podigao novac i jedan dio novca predao Dervišević Zaimu radi plaćanja obaveza za kupljeni sir i kajmak i da je nalog predao računovodstvu zadruga radi knjiženja. Da je optuženi Dervišević Zaim sve priznanice i potvrde pisao na običnom papiru i formirao dokumentaciju za isplatu gotovog novca Redžematović Feru u iznosu od 2.658,76 € i Djombalić Salihu u iznosu od 2.443,79 € na ime odkupljenog sira i kajmaka Feru Redžematoviću. **Knežević Dragan**, da je u ime svog preduzeća sa Zemljoradničkoj Zadruzi »Aljo Hot« zaključio ugovor br.01-56 o zajedničkoj proizvodnji čepova, eksera, PVC stolarije i pletene žice. Da mu je zadruga prebacila 1.200 dm na ime kupovine djelova za kamion zadruga i to gurni i gumica. Da je sačinio fakturu i da je zadruga dala 6.240 dm na ruke Rajković Radenku radi prebacivanja mašina do Gusinja. Da su mašine locirane u objektu Titeks u Gusinju i da proizvodna nije organizovana. Da novac u iznosu o 6.240 dm nije vraćen ZZ »Aljo Hot«. **Toskić Mensur**, da mu je bilo predočeno da je direktor zadruga u Gusinju bio Dervišević Zaim koji je nosio pečat zadruga sa sobom sa kojim je zaključio usmeni

kupoprodajni ugovor o prodaji 14 mšina za šivenje, kopresora, 450 kg , konca za šivenje, 260 kg tanjeg lastika, 90 kg debelog lastika i 2.100 m raznog platna za ukupnu cijenu od 234.997,68 dm ili 120.154,34 € . Da je zaključeni usmeni kupoprodajni ugovor očigledno štetan za oštećenu zadrugu jer su mašine preodate po cijeni znatno višoj od njihove stvarne vrijednosti pa je na taj način Dervišević Zaim oštećenog zadruzi nanio znatnu štetu.

Prednje činjenice koje optuženi pojedinačno nijesu osporavali su potvrđene na osnovu iskaza svjedoka Djombalić Saliha, Fera Redžematovića, Paunović Zorana, Radončić Vejisa, Bektašević Šefkije , Kukić Mustafe, Gočević Muse, Radončić Hilma i Radončić Hasima. Iz iskaza ovih svjedoka je utvrđeno: Djombalić Saliha, da on u toku 2000. godine nije prodao Zemljoradničkoj zadruzi 700 kg sira i niti 28 kg kajmaka. Da nije potpisao otkupni blok br.4. koji je glasio na njegovo ime i prezime u vezi kupovine sira i kajmaka niti ga je svojeručno potpisao. Da je zaključio ugovor sa Dervišević Zaimom kao direktorom Zemljoradničke zadruge o zakupu poslovnog prostora na pet godina sa mjesečnom zakupninom u iznosu od 40 dm. Da se on nije useljavao u taj poslovni prostor već je u njemu radio Gošo Seferagić. **Redžematović Fera**, da on nije potpisivao otkupni blok br.3. niti je na njemu njegov potpis u vezi prodaje kajmaka i sira. **Paunović Zorana**, da mu je optuženi Dervišević Zaim predočio da ima daske za prodaju koje su se nalazile na stovarištu AD »Bor« a koja mu je trebala radi izgradnje porodične stambene zgrade u Podgorici. **Radončić Vejisa** da je on po odobrenju optuženog Dervišević Zaima uzeo 7.642 m³ daske kod AD »Bor« u Plavu i da je otpremnica glasila da daska treba da se preveze do poslovnog centra u Podgorici koji posluje u sastavu Zemljoradničke Zadruge »Aljo Hot« iz Gusinja. Da je on tu dasku prevezao do svoje kuće u Podgorici i da nije platio za nju iznos od 1.147,10 dm. Da je on uzeo u zakup jednu prostoriju ZZ u površini od 40 m² , a to su isto učinili Djombalić Salih, Bektašević Šefkija , Kukić Mustafa i Gočević Musa. **Bektašević Šefkija** da je on zaključio ugovor o zakupu poslovnog prostora sa optuženim Dervišević Zaimom kao direktorom zadruge koji je i odredio mjesečnu cijenu zakupnine. **Radončić Vejisa**, da su pojedinačni ugovori o zakupu poslovnog prostora zaključeni na pet godina i da mu je optuženi Dervišević Zaim odobrio pozajmicu kao predsjedniku skupštine zadruge u iznosu od 3.000 dm koji iznos novca nije vratio zadruzi. **Radončić Hilma**, da je on kao vozač Zemljoradničke Zadruge sa teretnim motornim vozilom »mercedes« po nalogu optuženog Dervišević Zaima izvršio prevoz robe koju je preuzeo od optuženog Toskić Mensura na Koniku- Podgorici 14 šivaćih mašina, veću količinu tekstila u balama , konca, lastika, jedan kompresor za farbanje. Da je ta roba utovarena na kamionu »Mercedes« vlasništvo Zemljoradničke Zadruge od strane radnika Toskić Mensura i da je sačinjena otpremnica i račun koji su glasili na Zemljoradničku Zadrugu »Aljo Hot« iz Gusinja te da je on – Radončić Hilmu i potpisao otpremnicu

o preuzetoj robi, iako mu je prethodno optuženi Dervišević Zaim predočio da se mašine, veća količina tekstila u balama, konac, lastika i jedan kompresor za farbanje kupuju za «Titeks» u Gusinju. Po dolasku iz Podgorice da je ta roba mašine istovarene u prostorijama objekta »Titeks« u Gusinje i da je radnik koji je obavljao poslove stražara »Titeksa« potpisao prijem robe. Da nikakvi djelovi za kamion sa kojim je on bio zadužen nijesu kupovani kod preduzeća »Ječmište-promet« čiji je vlasnik Knežević Dragan. **Radončić Hasima**, da je optuženi Dervišević Zaim preko blagajne zemljoradničke zadruge izvršio pozajmice FK »Gusinje« u iznosu od 500 dm, »Termoplastu« u Gusinju iznos od 2.500 dm, i Bektašević Šefkiji blagajničkim nalogom na teret oštećene Zemljoradničke Zadruga iznos od 3.000 dm. Da pozajmice u njemačkim markama koje je izvršio optuženi Dervišević Zaim, fudbalskom klubu Gusinje, Termoplastu i Bektašević Šefkiji nijesu vraćene Zemljoradničkoj zadruzi. Da je optuženi Dervišević Zaim potpisao ugovor sa »Ječmenište-prometom« i da u ime tog preduzeća Rajković Radenko može preuzimati novac od ZZ radi demontiranja i opravke mašina za proizvodnju eksera, čepova i PVC stolarije. Da je tom prilikom upozorio Dervišević Zaim da taj ugovor treba da se zarmatra na organima upravljanja Zemljoradničke zadruge, a on mu na to odgovorio, »ja za ovo odgovaram«. Da nikakve mašine »Ječmenište-promet« nije isporučilo zadruzi u Gusinju. Da je tokom 2000. godine optuženi Dervišević Zaim davao dasku Paunović Zoranu, Radončić Vejsu, Redžepović Dževatu i Muminović Dževdetu kao i PP »Vukotić - Invest«. Da Zemljoradnička Zadruga nije imala dasku u svojim prostorijama, da nije otkupljivala dasku niti se bavila rezanjem drvnih sortimenata i da ta daska nije plaćena. Da je zakupnina za izdate poslovne prostore Zemljoradničkoj Zadruzi iznosila mjesečno 150 €. Da u vezi kupovine šivaćih mašina nije sačinjen ugovor kupoprodajni u pisanoj formi sem bjanko izjava koja je bila snadbjevena pečatom Zemljoradničke Zadruga »Aljo Hot« o naručenoj robi kao i potpis optuženog Dervišević Zaima - direktora koji je naručio robu, tako da je prodavac mogao u toj (izjavi) da upisuje razne vrste artikala koje navodno prodaje kupcu. Da je usmeni ugovor zaključen na štetu Zemljoradničke Zadruga jer ona nije imala nikakav konfekcijski pogon. **Kukić Mustafe**, da je optuženi Dervišević Zaim potpisivao ugovore o zakupu poslovnih prostorija Zemljoradničke Zadruga u svojstvu zakupodavca. **Rajković Radenka**, da je on bio u radnom odnosu kod preduzeća »Ječmište-promet« i da mu je optuženi Radončić Šabo po nalogu Dervišević Zaima dao na ruke 6.240 dm a nakon toga mu je isplatio još 9.760 dm radi navodnog otkupa sira i kajmaka. **Redžepović Dževdata**, da je on kao radnik na stovarište AD »Bor« u Plavu po nalogu optuženog Dervišević Zaima preuzeo dasku u vrijednosti od 240 dm koju nije platio. **Radončić Adebina**, da je on od Bektašević Šefkije uzeo pod zakup poslovni prostor i plaćao mu mjesečnu zakupninu po 100 dm u zimskom periodu a u ljetnjem od 150 dm mjesečno. **Muse Gočevića**, da u zadnjih 10 godina Zemljoradnička Zadruga nije otkupljivala mlječne proizvode

izuzev borovnica i da se radilo o fiktivnim otkupnim blokovima br.3. i 4. na osnovu kojih je podignut novac sa blagajne Zemljoradničke Zadruga u iznosu od 9.960 dm. Da je optuženi Dervišević Zaim na štetu Zemljoradničke Zadruga izvršio pozakjmicu FK »Gusinje«, »Termoplastu« i Bektašević Šefkiji koji iznosi su isplaćeni preko blagajne zadruga. Da je zadruga isplatila »Ječmište prometu« iznos od 7.600 dm a da optuženi Dervišević Zaim kao direktor zadruga nije zaključio pisani kupoprodajni ugovor i to je uradio bez odluke skupštine zadruga. Da je optuženi Dervišević Zaim omogućio prodaju daske i gređica bez davanja roka za plaćanje licima koja su zaposlena kod zadruga i trećim licima. Otkupne listove sa br.3. i 4. koje je potpisao optuženi Muminović Dževdet su sa neistinitom sadržinom, jer je novac podignut sa žiro računa Zadruga iako ona nije vršila otkup mlečnih proizvoda. Da su i u blagajničkim nalogima 19 i 20 unijeti neistiniti podaci od strane Radončić Šaba a po nalogu Dervišević Zaima. Da je Radončić Šabo radeći u kafani Zemljoradničke Zadruga protivpravno prisvojio iznos novca u iznosu od 2.267 dm. Da je preduzeću »Ječmište promet« čiji je bio direktor i vlasnik Knežević Dragan Zemljoradničkoj Zadruzi prebacila 7,640 dm i da se radi o čisto fiktivnom zaključenom ugovoru koji je potpisao optuženi Dervišević Zaim. Iskazi svjedoka Redžematović Fera i Djombalić Saliha su u potpunosti potvrđeni na osnovu sadržine informacije direkcije javnih prihoda finansijske policije u Plavu.

Iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Riza Derviševića, pisane dopune nalaza i mišljenja ovog vještaka je utvrđeno: da je optuženi Radončić Šabo kao blagajnik Zemljoradničke Zadruga Gusinje dana 08,11,2000. godine podigao i sebe zadužio blagajničkim ulazom br.09 na iznos od 9.960 dm-ili odnosno 5.092,50 €, nakon toga napravio blagajnički izlaz br. 19 i 20 na ime Djombalić Saliha na iznos od 4.760 dm odnosno 2.433, 79 € i na ime Rdžematović Fera na iznos od 5.200 dm ili 2.658,76 € po otkupnim blokovima 3 i 4. za otkupljeni sir i kajmak. Prema dokumentaciji Zemljoradničke Zadruga, poljoprivredni proizvodi koji su navodno otkupljeni od Djombalić Saliha i Redžematović Fera su fakturirani »Ječmenište-promet« po fakturi br.01/01 od 11.02.2001. godine, a »Ječmište te promet« jej dostavilo izjavu o kupovini br.566053 od 11.01.2001. godine. Da je optuženi Radončić Šabo prema poslovnim knjigama zadužen robom u iznosu od 4.397 dm odnosno 2.248,19 €, te uplatio na ime dnevnog pazara 2.130 dm odnosno 1.089,70 €, manje uplatio 2.267 dm odnosno 1.159 €. Da je u vezi poslovne saradnje Zemljoradnička Zadruga Gusinje ispostavila »Ječmište-prometu« račun br. 01/01 na ime poljoprivrednih proizvoda (kajmak i sir) na iznos od 10.458 dm odnosno 5.347, 17 €. Da je »Ječmište promet« ispostavilo zadruzi račun br.01/01 od 11.01. od 6.100 dm odnosno 3.119 € na ime balirnice, te da je na osnovu tih faktura napravljen ugovor o kompezaciji. Da balirnica nije evidentirana kao osnovno sredstvo niti je primljena kod Zemljoradničke Zadruga pa se nije mogla ni izvršiti kompezacija kroz platni

promet. Da je Zemljoradnička Zadruga kod AD »Bor« iz Plava podigla čamove daske i grede koje je prodala pravnim i fizičkim licima iz Podgorice po fakturi br.01/01 od 15.05.2001. godine na iznos od 5.033,52 dm, odnosno 2.573,64 €. Da je preduzeće »Vukotić-invest« dostavilo izjavu br.358024 od 11.08.2001. godine, ali da nie izvršilo uplatu duga za predatu dasku. Račun na ime Paunović Zorana iznos od 2.739 dm onosno 1.450 € nije plaćan za preuzetu dasku i nije razdužen u knjigovodstvu Zemljoradničke Zadruga. Račun na ime Radončić Vejsa za iznos do 1.647,10 dm, odnosno 842,16 € nije plaćen, kao ni račun na ime Redžepović Dževata za čamovu dasku na iznos od 793,10 dm, odnosno 405,41 €. Račun br.06/01 na ime optuženog Muminović Dževdeta za gredice za iznos od 180,60 dm odnosno 92,34 € nije plaćen Zemljoradničkoj Zadruzi. Da je ugovor o zakupu poslovnih prostora zaključivao optuženi Dervišević Zaim na period od pet godina sa mjesečnom ratom od 40 dm, odnosno 20 €. Da u vezi poslovne saradnje između Zemljoradničke Zadruga i DOO »Euro-aredi« ne postoji ugovor u pisanoj formi, a da postoji faktura na iznos od 234.997,68 dm i da se ta roba na koju glasi faktura ne vodi u poslovnim knjigama Zemljoradničke Zadruga i da je namijenjena tekstilnoj industriji. Da je Zemljoradnička Zadruga u poslovanju sa čamovom daskom ostvarila gubitak u iznosu od 5.773,68 €. Da kod Radončić Šaba postoji manjak dok je radio kao šef u kafani Zemljoradničke Zadruga u iznosu od 1.159,12 €. Da je zadruga u poslovanju sa »Ječmište-prometom« oštećena za iznos od 9.486,65 € bez piva. U poslovanju sa »Euro-aredi« iz Podgorice, Zemljoradnička Zadruga je oštećena za iznos od 234.997,68 dm, odnosno 120.154,31 € jer se radilo o opremi za tekstilnu industriju koja je lagerisana u Titekstovom pogonu u Gusinju. Da je ta roba nabavljena kao i oprema bez odluke organa upravljanja zadruga. Iz fakture »Euro-aredi« iz Podgorice br.07-8/01 od 14.11.2001. godine je utvrđeno da je »Euro-aredi fakturisao Zemljoradničkoj Zadruzi mašine za šivenje, kompresor, konac za šivenje, tanju i deblju lastiku i platno i da je ta roba otpremljena po otpremnici br 01-9 od 14.09.2001. godine. Iz naloga blagajne od 20.11.2000. godine i utvrđeno da je navodno za kupljeni sir i kajmak, isplaćeno Djombalić Salihu 4.700 dm a Redžematović Feru 5.200 dm, a na osnovu isprava koje je sačinio optuženi Muminović Dževdet a potpisao ih optuženi Radončić Šabo, što je i utvrđeno iz dnevnika blagajne od 31.10.2001. godine. Da je po dnevniku blagajne od 31.10.2001. godine Bektašević Šefkiji isplaćeno 3.000 dm. Da je iz sadržine »Istituto vedite giudiziarije« od 13.03.2000. godine ispostvaljeno »Euro-aredi« u Podgorici 14 komada šivaćih mašina, tkanine od akrilnih vlakana, a što je suprotno fakturama po kojima je navodno ove šivaće mašine, konac i dr. »Euro-aredi« dobio od preduzeća »Vino-prodakt« iz Kraljeva. Da je optuženi Dervišević Zaim bio direktor u Zemljoradničkoj Zadruzi »Aljo Hot« sve do 30.09.2001. godine.

Pisani nalaz sa mišljenjem vještaka Riza Dješevića, te pisana dopuna nalaza i mišljenja je potpun, jasan i obrazložen jer je utemeljen na knjigovodstvenoj dokumentaciji, a u punoj je saglasnosti sa odbranama optuženih Muminović Dževdeta, Radončić Šaba, Knežević Dragana i Toskić Mensura u vezi onih činjenica koje nijesu osporavali već su ih priznali, kao i sa iskazima svjedoka Djombalić Saliha, Redžematović Fera, Paunović Zorana, Radončić Vejsa, Bektašević Šefkije, Radončić Hilma, Radončić Hasima, Kukić Mustafe, Rajković Radenka, Redžepagić Dževata, Abedina Radončića i Muse Gorčevića. Znači, na osnovu iskaza ovih svjedoka, pisanog nalaza i mišljenja, dopune pisanog nalaza i mišljenja, vještaka Riza Dješevića te odbrana optuženih Muminović Dževdeta, Knežević Dragana, Radončić Šaba i Toskić Mensura su u potpunosti potvrđeni navodi optužnice u odnosu na optuženog Dervišević Zaima za radnje opisane u tač.1. pod a), b), c), d) i f) kako je to predstavljeno u izreci pobijane presude a za izvršeno produženo krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG, u vezi čl.49.Krivičnog Zakonika CG.

Bezuspješno se žalbom branioca optuženog Dervišević Zaima ističe da on (Dervišević Zaim) u vrijeme izvršenja radnji opisanih pod tač.d), e) i f) izreke prvostepene presude nije obavljao dužnost odgovornog lica-direktora kod Zemljoradničke Zadruga »Aljo Hot«. Iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka Riza Derviševića, pisane dopune nalaza i mišljenja kao i odbrane Muminović Dževdeta, Radončić Šaba, Knežević Dragana i Toskić Mensura je nesporno utvrđeno da je Dervišević Zaim obavljao dužnost direktora sve do 30. septembra 2001. godine. Prema tome neosnovano se žalbama branioca optuženog Toskić Mensura i optuženog Muminović Dževdeta, pobijana presuda napada da je donijeta uz pogrešnu ocjenu izvedenih dokaza, te da je time i činjenično stanje pogrešno utvrđeno. Optuženi Muminović Dževdet kada je ispunio otkupne listove br.3 i 4. a koje je i svojeručno potpisao, u tom momentu je znao da Zemljoradnička Zadruga nije od Redžematović Fera otkupila 600 kg sira i 80 kg kajmaka, a ni od Djombalić Saliha, 700 kg sira i 28 kg kajmaka, pa se ne može pozvati da je tu radnju izvršio po diktatu Dervišević Zaima. Žalbom optuženog Muminović Dževdeta kroz njene razloge se ne konkretizuje žalbeni osnov u čemu je to ostalo nepotpuno utvrđeno činjenično stanje niti se u tom pravcu predlažu novi dokazi.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijeno krivični zakon kada je radnje optuženih pravno ocijenio kao krivična djela i to: Dervišević Zaima, produženo krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG, u vezi čl.49 krivičnog Zakonika CG, Muminović Dževdeta, falsifikovanje službene isprave iz čl.217.st.1 Krivičnog Zakona RCG, Radončić Šaba falsifikovanje službene isprave iz čl.227.st.1. Krivičnog Zakona RCG i pronevjera iz čl.217.st.1. Krivičnog Zakona

RCG, Knežević Dragana zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG, i Toskić Mensura, zloupotreba službenog položaja iz čl.416.st.2. u vezi st.1. Krivičnog Zakonika CG za koja djela ih je i oglasio krivim. Na osnovu subjektivnih činjenica i okolnosti konkretnog događaja prvostepeni sud je izveo pravilan zaključak u vezi subjektivnog odnosa optuženih prema djelima, o čemu su u presudi dali dovoljni razlozi koje ovaj sud prihvata.

Prilikom odmjerenja kazne prvostepeni sud je cijenio sve okolnosti iz čl.42 Krivičnog Zakona CG, a radi se samo o olakšavajućim okolnostima na strani optuženih Muminović Dževdeta i Radončić Šaba kao i otežavajućih u odnosu na Toskić Mensura, Knežević Dragana, koje je sud suviše vrednovao u njihovu korist. Stoga se u žalbi Osnovnog državnog tužilaštva opravdano ističe da izrečena uslovna osuda kao mjera upozorenja nije adekvatna društvenoj opasnosti krivičnih djela u pitanju i ličnosti optuženih Muminović Dževdeta, Radončić Šaba, Knežević Dragana i Toskić Mensura. Ovaj sud je uvažavajući žalbu Osnovnog državnog tužilaštva, preinačio prvostepenu presudu u dijelu odluke o krivičnoj sankciji i optužene osudio na kazne zatvora u trajanju i to: Knežević Dragana od 6 (šest) mjeseci, Toskić Mensura od 1 (jedne) godine, Muminović Dževdeta od 3 (tri) mjeseca i Radončić Šaba na jedinstvenu od 8 (osam) mjeseci. Prilikom odmjerenja kazne prvostepeni sud je pravilno utvrdio okolnosti značajne za visinu kazne u odnosu na optuženog Dervišević Zaima, jer je olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pravilno vrednovao i dao im je onaj značaj koje su one i realno imale u konkretnom slučaju. Kazne zatvora optuženima u trajanju – Dervišević Zaimu od 1 (jedne godine) i 6 (šest) mjeseci, Toskić Mensuru od 1 (jedne) godine, Knežević Draganu od 6 (šest) mjeseci, Muminović Dževdetu od 3 (tri) mjeseca i Radončić Šabu jedinstvena od 8 (osam) mjeseci, su srazmjerne društvenoj opasnosti djela i optuženih kao učinioaca i predstavljaju onu mjeru koja je neophodna za postizanje svrhe kažnjavanja iz čl.32. Krivičnog Zakonika CG u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz čl.4.st.2. Krivičnog Zakonika CG. Po nalaženju ovog suda žalba branioca optuženog Dervišević Zaima zbog odluke o kazni se pokazuje kao neosnovana.

Osnovano se žalbom branioca optuženog Dervišević Zaima i optuženog Radončić Šaba pobijana presuda napada u dijelu odluke o imovinsko pravnom zahtjevu. Izrekom pobijane presude optuženi Dervišević Zaim, Muminović Dževdet, Radončić Šabo, Knežević Dragan i Toskić Mensur su solidarno obavezani da na ime naknade štete plate Zemljoradničkoj Zadruzi »Aljo Hot« iz Gusinja iznos od 135.770,46 €. Medjutim, na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je pogrešno našao kada je sve optužene obavezao da solidarno nadoknade štetu oštećeniku – Zemljoradničkoj Zadruzi »Aljo Hot« iz Gusinja u iznosu od 135.770,46 €, pa je i po službenoj dužnosti

preinačena prvostepena presuda po ovom osnovu a na način kako je to predstavljeno u tač.2. izreke ove presude.

Sa iznijetih razloga i razloga prvostepene presude a na osnovu čl.396. I čl.399 ZKP-a, je odlučeno kao u izreci ove presude.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana 28.05.2009. godine.

Zapisničar
Radovanović Rada s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA

Radislav Konatar s.r.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
ТАЧНОСТЕ ОБРАЗЛАГА ТЕРМІНІ
УПРАВІТЕЛЬ СУДСЬКОГО ПАРТІ